

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék hatályon kívül helyezi a Közszolgálati Törvényszék (első tanács) F-13/10. sz., *De Nicola kontra EBB* ügyben 2011. szeptember 28-án hozott ítéletét annyiban, amennyiben az elutasítja Carlo De Nicolának az Európai Befektetési Bank (EBB) fellebbviteli bizottsága által hozott határozat megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmeit.
2. A Törvényszék a fellebbezést az ezt meghaladó részben elutasítja.
3. A Törvényszék elutasítja a C. De Nicola által az F-13/10. sz. ügyben a Közszolgálati Törvényszék előtt indított keresetet.
4. C. De Nicola viseli saját költségeit, valamint az EBB részéről a Közszolgálati Törvényszék előtti és a jelen eljárásban felmerült költségek felét.
5. Az EBB viseli a Közszolgálati Törvényszék előtti és a jelen eljárásban felmerült saját költségei felét.

(¹) HL C 25., 2012.1.28.

2013. július 17-én benyújtott kereset — Chatzianagnostou kontra Tanács és társai

(T-383/13. sz. ügy)

(2013/C 313/51)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Antonios Chatzianagnostou (Serres, Görögország) (képviselő: Ch. Makris ügyvéd)

Alperesek: az Európai Unió Tanácsa, Eulex Kosovo, Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- teljes egészében semmisítse meg először is az EULEX Kosovo vezetőjének „Végleges határozat a 02/2013. sz. fegyelmi ügyben” címet viselő — a felperessel 2013. május 16-án közölt —, 2013. május 10-i határozatát, másodszer pedig az EULEX vezetőjének „Végleges határozat a 06/2013. sz. fegyelmi ügyben” címet viselő — a felperessel 2013. május 16-án közölt —, 2013. május 10-i határozatát;
- mentse fel a felperest a vele szemben az EULEX által megfogalmazott valamennyi fegyelmi vádtól;
- kötelezze az EULEX-et, hogy a jelen jogvita keretében biztosítsa a felperes számára a szóban forgó fegyelmi ügyekkel kapcsolatos, rá vonatkozó aktákban szereplő valamennyi dokumentum másolatát; valamint
- kötelezze az alpereseket a felperesnél felmerült költségek — köztük az ügyvédi díjak — viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. A lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított első jogalap, a megtámadott jogi aktusok indokolásának teljes hiánya, valamint az EUMSZ 296. cikk és az uniós tagállamok azon általános jogelveinek megsértése miatt, amelyeknek megfelelően az érintettel szembeni valamennyi kedvezőtlen közigazgatási jogi aktusnak megfelelő, teljes és egyedi indokolást kell tartalmaznia. A jelen ügyben a felperes azzal érvel, hogy a megtámadott jogi aktusok egyáltalán nem tartalmaznak indokolást, jóllehet ez jogilag szükséges és kötelező.
2. A felperes EJEE-ből és az uniós tagállamok közös általános jogelveiből eredő védelemhez való jogainak a megtámadott jogi aktusok révén az alperesek általi megsértésére alapított második jogalapról. Az EULEX előtti, a felperesre vonatkozó 6/2013. sz. fegyelmi ügyben a felperesre az általa elkövetett cselekményért fegyelmi szankciót szabtak ki, amely cselekményt illetően soha nem szólították fel arra, hogy adja elő védekezését, és soha nem volt lehetősége magyarázatokkal szolgálni. A felperest emellett megfosztották a jogi segítséghez való megfelelő időben való, korlátlan és hatékony hozzáféréshez való jogától, azaz attól a lehetőségtől, hogy a választása szerinti, megfelelően felkészült és az EULEX-szel összefüggésben a felperessel szemben megfogalmazott fegyelmi vádak teljes egészében ismerő ügyvéd a felperes védelmét könnyedén elláthassa.
3. A megtámadott jogi aktusokban szereplő ténybeli hibára alapított harmadik jogalap. A felperes szerint a megtámadott második jogalap — az ártatlanság védelmének, valamint az önvádra kötelezés tilalmának megsértésével — feltevéseken és ellentmondások, illetve nem megfelelő indokoláson alapul. Az említett aktus egyebekben azért is téves, mert nem ismeri el, hogy a felperes menthető jogi hibát vétett, illetve legalábbis nem ismeri el a felperes tevékeny együttműködésével és megbánásával kapcsolatos enyhítő körülményeket.
4. A polgári és politikai jogok egyezségokmányának 19. cikkében, az EJEE 10. cikkében, az EUMSZ 15. cikkben, a 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben, (¹) a 2003. november 17-i 2003/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben, (²) valamint az EU Alapjogi Chartájának 41. és 42. cikkében foglalt rendelkezések megsértésére alapított negyedik jogalap. A felperes azzal érvel, hogy az EULEX vezetőjének a felperessel szemben javasolt fegyelmi szankciókat megerősítő, megtámadott határozatai jogban való tévedést tartalmaznak, mivel ha helytállóak lennének, helyt kellett volna adniuk a felperes azon kérelmének, hogy a fegyelmi szankciókat többek között a felperesnek az EULEX előtti, vele kapcsolatos két fegyelmi ügy szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférési jogával kapcsolatos, fent hivatkozott rendelkezések megsértése miatt helyezték hatályon kívül.

5. A fegyelmi szankcióknak a felperessel szembeni kiszabása tekintetében az arányosság és a méltányosság elveinek a megtámadott jogi aktusok révén történő megsértésére alapított ötödik jogalap.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).

⁽²⁾ A közsféra információinak további felhasználásáról szóló, 2003. november 17-i 2003/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 345., 90. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 32. kötet, 701. o.).

2013. július 29-én benyújtott kereset — Kédainių rajono Okainių ŽŪB és társai kontra Tanács és Bizottság

(T-386/13. sz. ügy)

(2013/C 313/52)

Az eljárás nyelve: litván

Felek

Felperesek: Kédainių rajono Okainių ŽŪB (Kédainiai körzet, Litvánia) és 134 másik felperes (képviselő: I. Vėgėlė ügyvéd)

Alperesek: Európai Bizottság, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- a felperesek keresetét nyilvánítsa elfogadhatónak;
- az EUMSZ 263. cikk alapján semmisítse meg a Litvániában a 2012. évre vonatkozó kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések nyújtásának az engedélyezésére vonatkozó, 2012. július 2-i C(2012) 4391 végleges bizottsági végrehajtási határozatot (az értesítés a K(2012) 4391 irattal történt),
- az EUMSZ 277. cikk alapján nyilvánítsa alkalmazhatatlannak a 73/2009 rendelet kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetésekre és a közvetlen kifizetésekre vonatkozó 132. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdését, amely kimondja, hogy „2012-től kezdődően, figyelembe véve a 7. cikknek a 10. cikkel összefüggésben való alkalmazását, az új tagállamokban a csatlakozást követően a mezőgazdasági termelő részére a megfelelő közvetlen kifizetés alapján nyújtható közvetlen támogatás teljes összege — beleértve valamennyi nemzeti kiegészítő közvetlen kifizetést — nem haladhatja meg azt a közvetlen támogatási szintet, amelyre a termelő az új tagállamoktól eltérő tagállamokban a tagállamokra akkor alkalmazandó megfelelő közvetlen kifizetés keretében jogosult lenne”;
- az EUMSZ 277. cikk alapján nyilvánítsa alkalmazhatatlannak a 73/2009 rendelet új tagállamokbeli modulációt érintő különös szabályokat meghatározó 10. cikkének (1) bekezdésében szereplő azon rendelkezést, miszerint „[...] figyelembe véve a 7. cikk (1) bekezdése értelmében alkalmazott valamennyi csökkentést”;

— a Bírósághoz benyújtandó bizonyítékokra figyelemmel az alpereseket kötelezze a felperesek részéről felmerült valamennyi költség megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak.

1. A C(2012) 4391 végleges bizottsági végrehajtási határozat indokolásának hiánya és megalapozatlansága

A 2012. július 2-i C(2012) 4391 végleges bizottsági végrehajtási határozat nem tartalmaz indokolást és megalapozatlan, mivel nincs azt alátámasztó adat, hogy 2012-ben a közvetlen kifizetések szintje az Európai Unió új és a régi tagállamaiban egységes (kiegyenlített).

2. A közvetlen kifizetések szintje a Litván Köztársaságban nem felel meg a Csatlakozási Okmányban megállapított szintnek és a régi tagállamok közvetlen kifizetései szintjének

A Litván Köztársaság közvetlen kifizetéseinek jelenlegi szintje nem felel meg a 2003. szeptember 23-i Csatlakozási Okmányban megállapított szintnek. A Csatlakozási Okmányt megsértve a 2004. március 22-i 583/2004 rendelet módosításokat fogadott el az 1782/2003 rendelethez, amely az új tagállamok számára megállapította a nemzeti mezőgazdasági támogatások felső határát (az 1782/2003 rendelet 71c. cikke és VIIIa. melléklete).

2012-ben a közvetlen kifizetés aránya a Litván Köztársaságban nem volt egyenlő az Európai Unió régi tagállamai közvetlen kifizetéseinek szintjével: a régi tagállamokban a modulációt csak az 5 000 eurót meghaladó összegekre alkalmazták, ami azt jelenti, hogy a régi tagállamok mezőgazdasági termelőinek juttatott nem mindegyik közvetlen kifizetést moduláltak (csökkentették) 10 %-kal, hanem csak azokat, amelyek meghaladták az 5 000 eurót. Ezért megalapozatlan és jogellenes azt állítani, hogy 2012-ben a közvetlen kifizetések szintje a régi tagállamokban 90 % volt (azaz 100 % mínusz 10 % moduláció). A közvetlen kifizetések szintje a régi tagállamokban magasabb 90 %-nál, mivel az összegek bizonyos hányadát — az 5 000 eurót meg nem haladó összegeket — nem moduláltak.

3. A közvetlen kifizetések összege közötti különbségek a Litván Köztársaságban és a régi tagállamokban

A litván mezőgazdasági termelők számára az Európai Unió költségvetéséből 2012-ben ténylegesen teljesített közvetlen kifizetések a legalacsonyabb kifizetések között vannak, kevesebb, mint a felét teszik ki a régi tagállamokban kapott kifizetéseknek, ez utóbbi 10 %-os modulációja ellenére.

4. A 73/2009 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének vége, a 73/2009 rendelet 132. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdése és az ezen albekezdés alapján 2012. július 2-án elfogadott C(2012) 4391 végleges bizottsági végrehajtási határozat sérti Csatlakozási Okmányt